

Mijn artikel was speciaal bedoeld voor huisartsen. Ik meen dat dat de bedoeling is van de rubriek „Voor de Praktijk”. Het is niet mijn bedoeling geweest, een volledig overzicht te geven van alle indicaties, contra-indicaties, technieken van en gevaren bij het catheteriseren van de blaas. J. C. FELIX GUYON schreef ruim 70 jaar geleden al een boekwerk van maar liefst 420 bladzijden vol over blaascatheterisatie. Ter wille van de beknoptheid en met het oog op de doelstelling van de rubriek heb ik zowel indicatiestelling als speciale technieken, gebruikt in o.a. gynaecologie, obstetrie en urologie, opzettelijk achterwege gelaten.

Ik meen dat de door collega BARENTS vermelde, mij wel bekende als disposable verkrijgbare Silastic suprapubische verblijfcatheters bedoeld zijn voor kortdurende postoperatieve blaasdrainage. Indien men in de algemene praktijk bedoemd is over te gaan tot het aanleggen van een verblijfcatheter, zal deze catheter in het algemeen langer in de blaas moeten blijven dan een periode van enkele dagen, zoals nu geldt in een postoperatieve fase. Het lumen van de door collega BARENTS bedoelde suprapubische verblijfcatheter is daartoe veel te klein; de catheter zou snel dichtslippen. Dit neemt echter niet weg dat er voor deze catheter wel degelijk plaats kan zijn in de operatieve verloskunde en gynaecologie.

Collega BARENTS prefereert het orificium externum urethrae te reinigen met droge steriele watten (gaasjes) overgoten met gesteriliseerde vloeistof. Ik prefereer grondig mechanisch reinigen van de meatus externus urethrae omdat bij mijn weten niet bewezen is dat met een andere handelwijze minder catheterinfecties voorkomen, en men aldus handelend niet het valse gevoel van veiligheid krijgt dat nu het orificium externum ook steriel zou zijn en omdat deze handelwijze zeker in de algemene praktijk veel simpeler is. Wel dient men gebruik te maken van een goed glijmiddel en aseptisch te werk te gaan bij het inbrengen van de catheter.

Op de waterballonnetjes van rubber ziet men inderdaad vaak kalkschaaltjes neerslaan. Ik heb dan ook in mijn artikel gesteld dat rubber als materiaal voor catheters is verouderd.

Toedienen van vitamine C in hoge dosis per os, met de bedoeling de urine aldus aan te zuren, is een veel gebruikte methode, welke ik vergat te vermelden. Ik ben collega BARENTS dankbaar voor zijn aanvulling in deze. Overigens bereikt men met deze methode niet veel bij patiënten met verblijfcatheters als de urine eenmaal geïnfecteerd is.

Venlo, juli 1972

R. P. E. PAUWELS

Geneesmiddelenadvertentie

De medische staf van ons centrum meent de redactie te moeten attenderen op een advertentie inzake het gebruik van Palfium, die enkele weken geleden in dit tijdschrift werd opgenomen (o.a. in Nr. 23). De opmaak en inhoud van deze advertentie wekten de suggestie dat het middel vrijwel alleen positieve eigenschappen heeft en zonder gevaar kan worden voorgeschreven als eenvoudig analgeticum.

Zonder te willen ontkennen dat het gebruik van Palfium in een aantal streng geselecteerde gevallen nodig kan zijn, menen wij dat het aankondigen van een geneesmiddel dat als verslavingsvergift bekend is en onder de opiumwet valt, op deze wijze niet toelaatbaar is.

Amersfoort, 24 juli 1972

Namens de medische staf van het
Ned. Herv. Psychiatrisch Centrum
Zon en Schild,

Dr. D. JACOBS.
geneesheer-directeur

BERICHTEN

Buitenland

EUROPA

Raad van Europa. De parlementaire zitting van de Raad van Europa is vastgesteld op 17-24 oktober. Er zal o.a. worden gesproken over geboortenbeperking en gezinsplanning in de lid-staten.

GROOT-BRITANNIË

Hemodialyse en niertransplantatie. Een commissie, gevormd door de Royal Colleges of Physicians, Surgeons, Obstetricians and Gynaecologists, en Pathologists, alsmede door de British Paediatric Association en de Renal Association heeft een rapport uitgebracht over de ervaringen bij 1.120 patiënten met falende nierfunctie, die in 29 centra zijn behandeld. Uit het rapport blijkt dat 60 pct van de behandelde patiënten drie of meer jaren na het begin der behandeling nog in leven waren. De belangrijkste hindernissen voor uitbreiding van de hulp aan deze patiënten zijn het gebrek aan niercentra voor kinderen en het tekort aan donor-nieren voor transplantatie. Een verrassende bevinding is, dat — in het tijdvak tot mei 1970 — behandeling met uitsluitend hemodialyse duidelijk betere resultaten heeft gegeven dan transplantatie. De levensverwachting van 90 pct der hemodialyse-patiënten bedroeg minstens zes maanden, en van 64 minstens drie jaar. Mannen hadden een betere overlevingskans dan vrouwen. Als de dialyse door transplantatie

werd gevolgd, daalde het overlevingspercentage tot 87 pct na zes maanden en 59 pct na drie jaar. De betere cijfers voor hemodialyse zijn geen reden om niet door te gaan met de transplantatiebehandeling. Zoals Dr. C. A. CLARKE, de voorzitter van het Royal College of Physicians, uiteenzette, blijven de cijfers voor hemodialyse op eenzelfde niveau zweven, terwijl die voor transplantatie stijgen. Ook is het leven van de patiënt na een transplantatie veel aangenamer dan dat van de hemodialyse-patiënt, en tenslotte betekent een geslaagde transplantatie dat er in de overbezette dialysecentra een plaats voor een nieuwe patiënt vrijkomt. Volgens het rapport dalen de resultaten van transplantatie mét de leeftijd van de patiënt; bij patiënten boven de 35 à 44 jaar zijn de overlevingskansen van uitsluitend dialyse duidelijk beter. Bij mensen onder de genoemde leeftijd kan door transplantatie een driejarige overleving van 70 pct worden bereikt. Dr. CLARKE is verontrust over het tekort aan donornieren. Hij doet een beroep op de jeugd: zeg aan je ouders dat je bereid bent, bij eventueel overlijden je nieren af te staan; „if you lose your life you may save another”. (*Med. News-Trib.*, 18 sept. bl. 1.)

Immigratie van Afrikaanse Oostaziaten. De Chief Medical Officer Sir GEORGE GODBER heeft een rondschrijven gericht aan alle Britse gezondheidsautoriteiten, waarin hij wijst op het belang van een goede screening van de uit Afrika verbannen en in Engeland aankomende Oostaziaten. Er zijn